

§. 1.

Quod olim Q. Mucii Scaevolae
 temporibus tam turpe habebatur
 atq. probrosam, Patricium et causas
 orantem, Jus, in quo versaretur, igno-
 rare, qd id quidem hodie, non sine nostro
 litterarumq. detrimento, dedecori haberi
 fere desit. Maxima eorum pars, qui
 Themidos cultores se profitentur, satis
 se suo fecisse officio, iudicant, cum Jura
 quaedam peregrina et in foro nostro vel
 usum exiguum habentia, vel nullum,
 percalluerunt, patrias interim leges et
 Statuta domestica strenue ignorantes,
 vel etiam clata opera sapienter.
 Jacet pulvere cooptum Speculum
 Saronicum, oblivionis flumine ab-
 reptum ductum Suevicum Aes,
 cum blattis tineisq. pugnant vete-
 rum Germania Principum Consti-
 tutiones et quam suringius, Me-
 dicius, praevierat viam, praeter
 Schilteros, Hertios, Thomafios etc.
 pauci Ilorum ingredi audent. Eque-
 dem Juris publici scientia caput jam
 paullatim erigit, postquam aliquot ab-
 hinc annis in mediis aevi historiam solli-
 citius inquiri et ex pulverulentis Str-
 Livorum, reliquis, acb coenobiorum
 Misticis lumen accendi Rei publicae,
 Statui coeptum est. Atq. ex re etiam est
 Provinciarum particularium, acb ci-
 vitatum, habere, qui Jura, Privilegia,
 Statum ipsarum qd curate inquirere
 saq. qd par est, prudentia et libertate con-
 tra quascunq. aliorum iniurias tueri,
 non vereantur. Horum enim, qd vigi-

Juris patrici per Germa-
 niam neglectus et addi-
 sciendi necessitas.